

3die Valgkreds og Vejle Amts 2den Valgkreds (E. Sørensen) til at rejse over til Anstalten for at tage hele Forholdet under Overvejelse og Undersøgelse. De rejste derover og afgave en foreløbig Oversigt til Finansudvalget, og de gave os senere mundtlig en Beretning om hele Forholdet derovre, som viste sig at være langt værre, end vi havde anet. Her er Tale om flere Hundrede Tusinde Kroner, som maa bevilges, inden Anstalten i Virkeligheden kan fyldestgøre de Formaal, hvorfor den skal opføres. Men ganske nødvendigt var det uden videre at give en Bevilling til Vandindlæg og den Slags Arbejder, der maatte gøres, inden Vinterfrosten kom. Her foreligger da et af de Tilfælde, hvor Finansudvalget har maattet handle som befuldmægtiget paa Folketingets Vegne og give sin Tilslutning til en Tillægsbevilling paa 60,000 Kr. Det er det, der oplyses i denne Skrivelse.

Jeg har nu refereret Sagens Historie. Jeg vil afholde mig fra at komme ind paa Forholdene i det hele, som de ere derovre, idet jeg i den Henseende hellere vil give Plads for en af de Herrer af Finansudvalget, der have været derovre, for at han kan udtale sig herom. Det er en Selvfølge, at Folketinget maa have disse Oplysninger, som ikke endnu foreligge skriftlig for os. De to ærede Medlemmer sammen med Justitsraad Meyer skulle give en skriftlig Indstilling til Udvalget, men den foreligger ikke endnu. Rigsdagen maa selvfølgelig have Besked fra den ene Ende til den anden, og vi komme selvfølgelig ogsaa af med store Bevillinger til disse Anstalter, for at de kunne blive opførte og fyldestgøre deres Formaal. Hele denne Sag er en meget stærk Illustration til yort nuværende for Resten ogsaa det tidligere Ministeriums Evne til at administrere.

Der er stillet nogle Ændringsforslag paa Kontoen om Børnehjem, men der er intet videre at sige om dem ud over, hvad der staar i Betænkningen. For ikke at trække Tiden ud, skal jeg lade det uomtalt og gaa til Nr. 140, hvor der findes en Bemærkning om Understøttelser til Elever paa Folke- og Landbohøjskoler. Udvalget havde udbedt sig en Beretning om Understøttelsernes Uddeling i Lighed med, hvad vi fik i Fjor. Det drejer sig ikke om den Beretning, man faar i Ministerialtidenden om, hvad Amterne faa, thi den har ikke saa stor Værdi, men om en Beretning fra Kultusministeriet ikke alene om, hvor mange Tusinde Kroner der ydes til hvert Amt, men ogsaa om, hvorledes hvert Amt

uddeler disse Understøttelser, hvor stor Understøttelse der bliver til hver Elev, hvor mange der have søgt, og hvor mange der have kunnet faa Understøttelse. Denne Beretning have vi ikke faaet i Aar, men jeg tvivler ikke om, at naar den kommer til at foreligge, vil den vise et lignende Resultat som i Fjor, nemlig at de Midler, der bevilges til Understøttelse af hver af de trængende Elever, Aar efter Aar blive lavere og lavere, fordi der kommer flere og flere Ansøgere, som virkelig ere trængende. Spørgsmaalet bliver da, om Regeringen ikke snart maa være betænkt paa at yde et større Tilskud til disse trængende Elever, thi det er jo et Særkende ved, hvad der gøres for Oplysningen her i Danmark, at vi have disse Højskolebevillinger, saa at virkelig trængende unge Mennesker kunne faa Adgang til saadanne Kursus. Det kender man ikke stort til i andre Lande. Men naar Forholdet er saaledes, at i alt Fald en meget stor Part maa afvises ogsaa af virkelig trængende Elever, er det et stort Spørgsmaal, om man ikke skal gaa til en Revision af Loven og forhøje Bevillingen i Lighed med, hvad der sker paa saa mange andre Omraader, blandt andet over for Sygekasserne, hvor man maa gaa ud over den oprindelig fastsatte Sum. Samtidig kunde der være Tale om en Revision af selve Loven paa andre Punkter, nemlig hvad Understøttelsen til Højskolerne selv angaar og Reglen for deres Anerkendelse med videre. Mit Spørgsmaal er derfor til Ministeren: Vil han være med til en saadan Revision?

Under Nr. 143 er der et Forslag, som ogsaa er kommet i sidste Øjeblik. Det er afgaaet fra Ministeriet den 14de December. Det er stillet i Anledning af Philip Weilbachs Død og angaar en anden Ordning af Sekretariatet ved Kunstakademiet. Det har slet ingen Behandling faaet i Udvalget, og jeg nævner det blot over for Ministeren, for at Forslaget ikke skal komme til Afstemning.

Under Nr. 146 foreslaar Udvalget at nægte et lille Beløb paa Kunstsamlingernes Konto til Lurblæsning ved Nationalmuseet. I Aarene 1893—98 blev der St. Hansdag blæst paa Lur ved Nationalmuseet, og Udvalget finder, at denne Foranstaltning i og for sig var smuk og god, men synes, at det er lidt smaaligt, at man ikke kan blive ved med det uden straks at skulle til Statskassen og have 150 Kr. dertil. Det maatte man virkelig nok med den Hjælp, man har, kunne udføre uden nogen særlig Be-